

Indenrigsministeren: Naar jeg under Nr. 11 har stillet det Forslag til § 17, at Stykket Litra a. i samme „Naturalhybelsler“ osv. skal udgaae, da er der derved, som det letteligt vil sees, ikke tilfattet at foretage nogen Realitetsforandring, men Bestemmelsen i § 17 a. findes ogsaa i § 26 a, og den vil altsaa, hvis den ikke udgaaer paa et af Stederne, forekomme paa to Steder i Lovforslaget. Jeg har derfor foreslaaet, at den skal udgaae her i § 17, medens den altsaa vil blive staaende i § 26 a. — Til § 19 har jeg under Nr. 12 foreslaaet et Tillæg, som kun gaar ud paa en nærmere Udvikling af den Tanke, som allerede indeholdes i denne Paragraph. Jeg troer, at det ikke vil være overflødigt at give de saaledes fremsatte nærmere Regler for de Vilkår, hvorunder Fællesskabet kan bevares og opløses saavel som nyt Fællesskab stiftes mellem to Communer eller Dele af Communer. Hvad Fællesskabets Ophævelse angaaer, da har jeg foreslaaet, at begge Communer, mellem hvilke Fællesskabet bestaaer, skulle være enige derom, eller, hvis den ene Commune anbrager om Ophævelsen, uden at den anden Commune deri er enig, at Spørgsmaalet skal afgøres af Amtsrådet. Jeg troer, at det er nødvendigt at have en Bestemmelse om, paa hvilken Maade et saadant Fællesskab atter kan ophøre, og jeg troer ikke, at man behøver at nære nogen Betænkelighed ved at tilstede Opløsningen af et saadant Fællesskab, selv om ikke begge Parter ere enige deri, i hvilken Henseende jeg skal henvise til de Bestemmelser, som allerede findes i Lovforslaget om, at en Commune kan deles i to Communer, og at et Landdistrict kan stilles fra en Kjøbstad, uden at begge Parter behøve at være enige derom. Under Nr. 13 har jeg til 4de Stykke af § 20 foreslaaet tilføjet en Bestemmelse om, at der, naar en Klage over Vigningen enten bevirker, at Sognerådet eller Amtsrådet vil forhøje det paalignede Beløb for En, der ikke selv har klaget, eller ogsaa medfører, at En, der var forbigaet paa Vigningen, nu bliver opført paa den, da først skal gives ham Leilighed til at høre sig, førend Spørgsmaalet derom afgøres. Dette er ganske overeensstemmende med de Udtalelser, der fremkom her ved 2den Behandling, og som jeg allerede dengang er-

kjendte for at være rigtige. Jeg har derhos endvidere foreslaaet tilføjet en Bestemmelse til Paragraphen om, hvorledes der bliver at forholde, naar det enten ved Klager, der reises over Vigningen, eller ad anden Vej kommer til Amtsrådeets Kundskab, at Vigningen i sin Helehed er utilbørlig, og der altsaa skal forfattes en ny Vigning, et Tilfælde, der allerede nu indtræffer ikke saa aldeles sjældent. I saa Tilfælde er det jo væsentligt, at de Tidsfrister for Vigningens Affattelse og Paalæg over den, der nu findes i Lovforslaget, ikke kunne finde Anvendelse, og at det altsaa maa overlades til Amtsrådene at bestemme Tidsfristerne. Det sidste Stykke af Endringsforslaget under Nr. 13 til § 20 indeholder kun en anden Redaction af et Forslag, der blev vedtaget her ved 2den Behandling. — Til § 21 har jeg under Nr. 14 foreslaaet, at 2det og 3die Punktum skulle forandres noget, men, saaledes som Paragraphen derefter vil komme til at lyde, vil den dog ikke udtale Andet, end hvad der allerede hidtil har været Hensigten at udtale ved denne Bestemmelse, saaledes som den nu staaer i Lovforslaget. — Endringsforslaget under Nr. 15 til § 23 er kun stillet for at tydeliggjøre, at Hovedreglen, saaledes som den er angiven i § 21, ogsaa bliver anvendelig ved Tillægsvigningen med Hensyn til at bestemme Vedkommendes Skattepligt. — Til det Endringsforslag, som blev vedtaget her ved 2den Behandling til § 32, har jeg troet det fornødent under Nr. 17 at stille et Endringsforslag, idet det forekommer mig nødvendigt at begrænse den Sogneforstanderskaberne ved Paragraphen indrømmede Myndighed til at bortlicitere uden Auctionsdirectorens Medkomst til visse Arbejder og Præstationer. Derfor mit Endringsforslag til denne Paragraph bliver vedtaget, vil det let sees, at det paa den ene Side vil give en Begrænsning af, hvad der nu er tilstedt i § 32, men at det paa den anden Side ogsaa vil medføre en Udvidelse deraf. § 32 omtaler nemlig nu kun Udførelsen af Arbejder, og den vil altsaa ikke, saaledes som den nu lyder, kunne indbefatte Anstæffelse af Naturalhybelsler, altsaa f. Ex. ikke af Korn til Fattigvæsenets Brug. Det forekommer mig, at der ikke kan være nogen Betænkelighed ved